

עקדת יצחק מקורות עבור השיעור של הרב אברהם בלס

ירושלמי סוטה ה, ח

"דרש ר' עקיבה: 'ויחר אף אליהוא בן ברכאל הבוזי ממשפחת רס' (איוב לב, ב) ... אליהוא- זה יצחק, בן ברכאל – בן שבירכו האל, שנאמר: 'ויברכהו ה' , הבוזי – שביזה כל בתי ע"ז בשעה שנעקד על גבי המזבח..."

ירושלמי עבודה זרה א, א

"כיון שמלך ירבעם על ישראל התחיל מפתה את ישראל ואמר להם בואו ונעבוד ע"ז, ע"ז ותרנית היא..."

תענית פרק ב משנה א

"סדר תעניות כיצד מוציאים את הארון לרחוב של עיר ונותנים אפר מקלה על גבי התיבה ובראש הנשיא ובראש אב בית דין..."

תלמוד הירושלמי תעניות ב, א

"...מאן דאמר: כדי להזכיר זכותו של יצחק – ובלבד אפר. רואין אפרו של יצחק כאילו צבור על גבי המזבח..."

משנה תענית ב, ד

"על הראשונה הוא אומר: מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה. ברוך אתה ה' גואל ישראל"

תלמוד ירושלמי תענית ב, ז

" ולא יצחק נגאל?! מכיון שנגאל יצחק כמי שנגאלו כל ישראל. רבי ביבי אבא בשם רבי יוחנן: אמר אברהם לפני הקב"ה: רבון העולמים גלוי וידוע לפניך שבשעה שאמרת לי להעלות את יצחק בני היה לי מה להשיב ולומר לפניך אתמול אמרת לי: 'כי ביצחק יקרא לך זרע' ועכשיו את אומר: 'והעלהו שם לעולה'. חס ושלום לא עשיתי כן אלא כבשתי את יצרי ועשיתי רצונך. כן יהי רצון מלפניך יי אלהי שבשעה שיהיו בניו של יצחק בני נכנסים לידי צרה ואין להם מי ילמד עליהם סניגוריא אתה תהא מלמד עליהם סניגוריא. 'יי יראה' - את נזכר להם עקידתו של יצחק אביהם ומתמלא עליהם רחמי..."

מהו אחר? אמר ר' יודה בי רבי סימון: אחר כל הדורות עתידין בניך ליאחו בעונות ולהסתבך בצרות וסופן להיגאל בקרניו של איל הזה, שנאמר: 'ויי אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן'."

תלמוד ירושלמי עבודה זרה ב, א

"אמר רבי נחמן בשם רבי מנא: אין העולם יכול להיות פחות משלשים צדיקים כאבינו אברהם. ומה טעם? ואברהם היה יהיה - יהי"ה מיניין שלשים"

תלמוד ירושלמי תענית ג, י

"עליך הכתוב אומר: 'ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך'. מה תלמוד לומר 'יולדתך' רבי מנא אמר: אומתך".

תלמוד ירושלמי תעניות ד, ג

"תני: אנשי משמר היו מתענים בכל יום. בשני היו מתענין על מפרשי ימים – 'ויאמר אלקים יהי רקיע בתוך המים' (בראשית א', ו). בשלישי היו מתענין על יוצאי דרכים – 'ויאמר אלקים יקוו המים מתחת השמים' (בראשית א', ט)".

ירושלמי תעניות א, א

"מתוך חמישה דברים נגאלו ישראל ממצרים: מתוך צרה, מתוך צווחה, מתוך זכות אבות, מתוך תשובה, מתוך הקץ... וכן הוא אומר: 'בצר לך' – מתוך צרה. 'ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת' – מתוך תשובה. 'כי אל רחום ד' אלקיך' – מתוך רחמים. 'לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך' – מתוך זכות אבות".

תלמוד ירושלמי עבודה זרה ב, א

"אמר רבי הונא: לא מצינו שהלך יעקב אבינו לשעיר! אמר רבי יודן בריה דרבי: לעתיד לבוא אמר ליה- 'ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו' "

תלמוד ירושלמי ברכות ב, ד

"עובדא הוה בחד יהודאי דהוה קאים רדי. געת תורתיה קומוי. עבר חד ערביי ושמע קלה. א"ל: בר יודאי, בר יודאי, שרי תורך ושרי קנקנד דהא חריב בית מוקדשא. געת זמן תניינות. א"ל: בר יודאי, בר יודאי קטור תורך וקטור קנקניך, דהא יליד מלכא משיחא".

תלמוד ירושלמי תענית ב, ט

"אמר ר' אבהו כתיב: 'בקראי עניני א-להי צדקי בצר הרחבת לי'. אמר דוד לפני הקב"ה: רבון העולמים. כל צרה שהייתי נכנס לה אתה הייתה מרחיבה לי. נכנסתי לצרתה של בת שבע, ונתת לי את שלמה. נכנסתי לצרתן של ישראל, ונתת לי את בית המקדש".

תלמוד ירושלמי מועד קטן ג, א

"חד זמן הוה עבר ר' אליעזר(ר) בשוקא, וחמת חדא איתא סחותה דבייתא וטלקת ונפלת גו רישיה. אמר: דומה שהיום חביריי מקרבין אותי, דכתיב: 'מאשפות ירים אביון' ".